HINCMARUS REMENSIS. BEDA VENERABILIS. WALAFRIDUS STRABO. ISO SANGALLENSIS. BEDA VENERABILIS. HERMANNUS CONTRACTUS. HIERONYMUS

Mitte 12. Jh. Seite 17r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36571
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

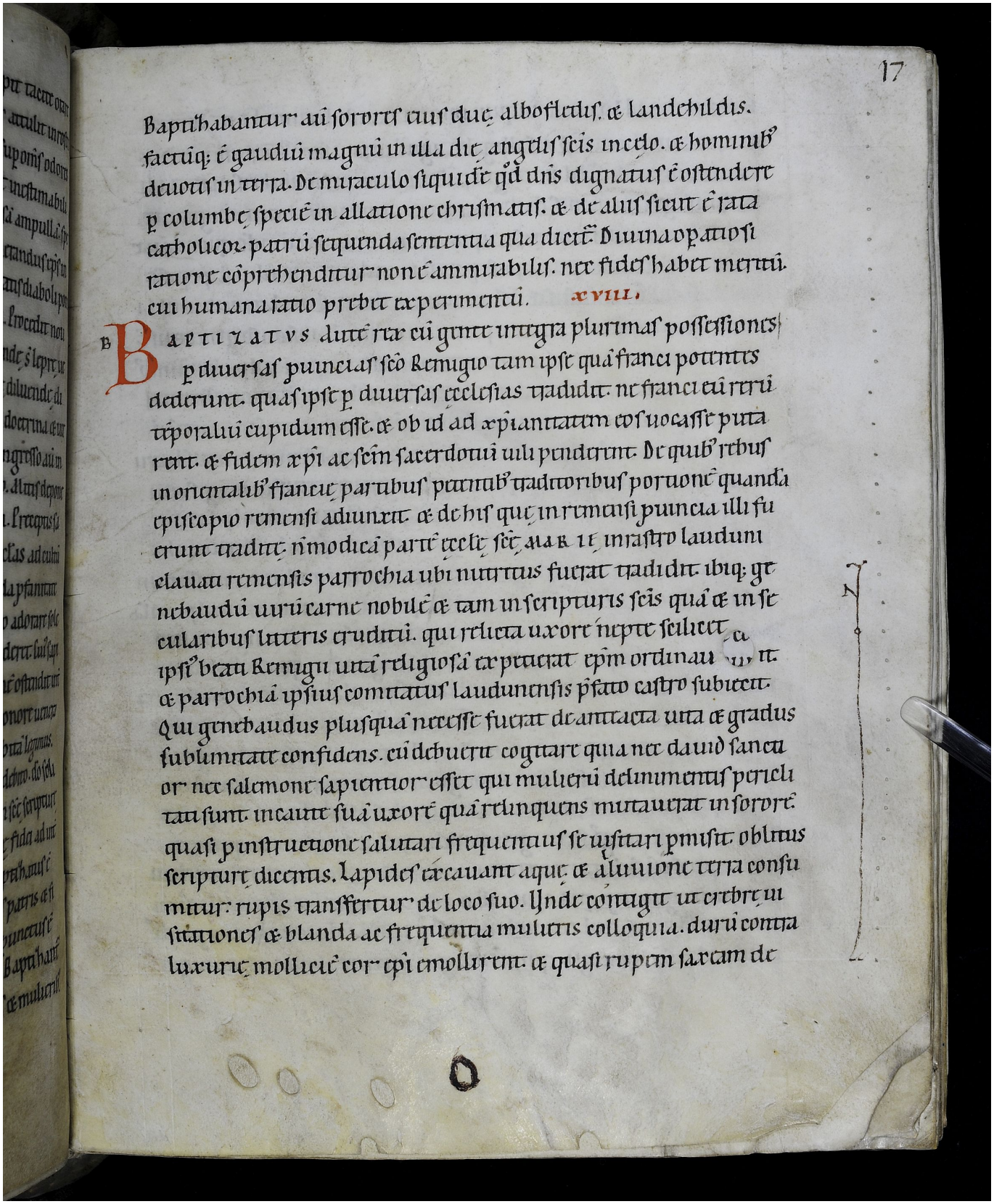

Baptiʒ habantur aũ sorores eius duę albofledis. & landehildis.
factũq; ẽ gaudiũ magnũ in illa die angelis scis in celo. & hominib'
deuotis in terra. De miraculo siquidẽ q̃d dn̄s dignatus ẽ ostendere
p̄ columbę speciẽ in allatione chrismatis. & de aliis sicut ẽ rata
catholicor. patrũ sequenda sententia qua dicit. Diuina op̄atio si
ratione cõprehenditur non ẽ ammirabilis. nec fides habet meritũ.
cui humana ratio prebet experimentũ. XVIII.

B Baptizatus autẽ rex cũ gente integra plurimas possessiones
p̄ diuersas p̄uincias scõ Remigio tam ipse quã franci potentes
dederunt. quas ipse p̄ diuersas ecclesias tradidit. ne franci eũ rerũ
tẽporaliũ cupidum esse. & ob id ad xp̄ianitatem eos uocasse puta
rent. & fidem xp̄i ac scm̄ sacerdotiũ uili penderent. De quib' rebus
in orientalib' francię partibus petentib' traditoribus portionẽ quandã
episcopio remensi adiunxit. & de his quę in remensi p̄uincia illi fu
erunt traditę. n̄ modicã partẽ ecclę scę Marię in rastro lauduni
clauati remensis parrochia ubi nutritus fuerat tradidit. ibiq; ge
nebaudũ uirũ carne nobilẽ & tam in scripturis scis quã & in se
cularibus litteris eruditũ. qui relicta uxore nepte scilicet ca
ipsi' beati Remigii uitã religiosã expetierat ep̄m ordinau[illegible]it.
& parrochiã ipsius comitatus laudunensis p̄fato castro subiecit.
Qui genebaudus plusquã necesse fuerat de anteacta uita & gradus
sublimitate confidens. cũ debuerit cogitare quia nec dauid sancti
or nec salemone sapientior esset qui mulierũ delinimentis pericli
tati sunt. incaute suã uxorẽ quã relinquens mutauerat in sororẽ.
quasi p̄ instructione salutari frequentius se uisitari p̄misit. oblitus
scripturę dicentis. Lapides excauant aquę & aluuione terra consu
mitur. rupis transfertur de loco suo. Unde contigit ut crebrę ui
sitationes & blanda ac frequentia mulieris colloquia. durũ contra
luxurię mollicie cor ep̄i emollirent. & quasi rupem saxeam de